

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35.-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1348-2/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 20.
Példány	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	Ügyszám: IV/1348-1/2016

Tisztelt Alkotmánybíróság!
Dr. Bitskey Botond úr!

Az RL 15340158611530 sz. tájékoztató levelet 2016. augusztus 19. napján kézhez kaptam. A részemre előírt 30 napos határidőn belül, az alábbiakat adom elő.

A levélben foglaltakat elfogadni nem tudom, és kifigásolom is. Tisztában vagyok azzal –ami a levélben hivatkozott-, ha nem állnak fent az Abtv. 55.§.-ában megfogalmazott feltételek, akkor újabb elutasításra számíthatok. De esetemben erről nincs szó, a feltételek fennállnak. Az indoklás kifejtése nélkül főtitkár úr gyakorlatilag előrebocsátotta, hogy „- alkotmányjogi panasz benyújtására, illetve érdemi alkotmánybíróvági eljárás megindítására nincs lehetőség.”

Rögzítette, hogy: „...a perújítási eljárásban hozott bírósági döntések nem tekinthetők sem az ügy érdemében hozott, sem az eljárást befejező döntésnek...”

Erre vonatkozó indokait azonban megintcsak nem fejti ki. Nem tudni, főtitkár úr szerint miért nem tekinthetők az Alaptörvényben előírt rendelkezésbe tartozónak, miért ne lenne lehetőség az eljárás megindítására. Továbbá „az érdemi szűrés azonban a bírák monopóliuma.” – Complex jogtár. Ezeken túl pedig, az indokolás, azt gondolom megilletne ezekben is.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény, **pontosan azt írja elő**, és megengedi „az ügy érdemében hozott döntés **vagy** a bírósági eljárást befejező **egyéb** döntés” ellen is az alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehetőségét.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az R) cikk (1) bekezdés értelmében az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja. A (2) szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

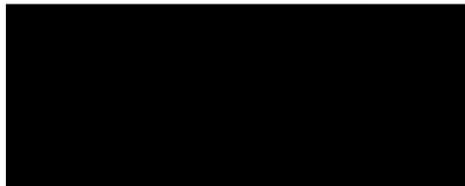
Az R) cikk (3) előírása pedig, az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával kell értelmezni.

Tehát jogai elbírálása végett, a tisztességes és el nem húzódó eljárás mindenkinek joga „valamely” perben. Ez a törvény célja, és mindenkire kötelező előírása.

Meg sem gondoltam, álláspontom szerint nonszensz, hogy egy perújítás megengedhetősége körében hozott jogerős döntés nem tekinthető bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek.

Nem értem miért nem tekinthető a perújítási bírósági eljárás, bírósági eljárásnak? Ha nem engedi meg a bíróság a perújítást, az nem bírósági eljárásban hozott, az eljárást befejező egyéb döntés? De talán a perújítás megengedhetőség körében folyamatban volt bírósági eljárás nem húzódhat el, vagy szintén ilyen eljárásban nem lehet a tisztességes eljárásra vonatkozó előírásokat megsérteni?

Sem a Complex Debreceni Egyetemi jogtár kommentárja/magyarázata nem tartalmaz esetemre is vonatkozóan kizáró okot, és tudomásom szerint ilyen alkotmánybíróvági állásfoglalás sincs. De ilyet főtitkár úr sem jelölt meg.

Alkotmányjogi panaszomat, részletesen és pontosan, jogszabályokkal de az Alkotmánybíróság gyakorlatával is alátámasztottam.

Az alkotmányjogi panaszom mindenben fenntartom, de az előadottak mellet a következőkre is kitérek még.

Ahogy már előadtam, az eljárás elhúzódása mellett elmaradt az indokolt bírói döntés is több tételben. De utóbbi helyett a Debreceni Törvényszék hangsúlyozza, hogy a felperes által hivatkozott igény érvényesítése iránti felszólító levél az alap perbeli iratok között becsolásra került, azonban e mellett is a Kúria korábban megállapította az Mfv. II.10.177/2014/4. számú határozatában, hogy a felperesnek a 2005.november 1. napjától 2007. november 30. napjáig terjedő időre érvényesített igénye elévült.

E határozatában tehát a Kúria az elévülésben állást foglalt, melynek felülbírálata a Törvényszék szerint perújítás tárgya nem lehet, mert szerinte jogkérdés.

Azonban az elévülés bekövetkezése valótlan állítás, bírói hiba, amit a bíróság meg sem indokolt.

Hogy évült volna el, amikor az igényem a 2005. november 1. és 2007. december 31.-ke között végzett fejlesztési tevékenységemhez kapcsolódott, s a 2008. november 4.-én kézbesített felszólító levelem az elévülést félbeszakította!

De a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a Kúria a jogerős ítéletet nem változtatta meg, nem lépett annak helyébe. A jogerős ítélet pedig nem állapított meg elévülést.

Van tehát egy valótlan állítás, bírói hiba is, ami a Kúria által született s a Törvényszék szerint erre alapozva –ami szintén nonszensz- a perújítás nem engedhető meg.

Akkor ezen bírói/bírósági hiba alapján a folyamatban volt és a további perújítások lehetősége – amely törvény előírása alapján engem is megilletne- számomra egy nem létező jogorvoslat, hiába nem tartható már fenn a jogerős ítélet?

Ha elutasítja az Alkotmánybíróság jogos alkotmányjogi panaszom, az el nem bíralt bizonyítékokkal hiába kezdeményezek újabb perújítást?

Hol kereshetem hát a törvényes igazam??

Forduljak az Emberi jogok Euórápai Bíróságához?

Tisztelettel kérem mindezekért, hogy az Alkotmánybíróság, alkotmányjogi panaszomat befogadni szíveskedjen.

Amennyiben alkotmányjogi panaszom mégis elutasítják, kifejezetten kérem, hogy fentiekben megfogalmazott kérdéseimre is szíveskedjenek választ adni.

A benyújtott alkotmányjogi panaszom változatlanul mindenben fenntartom.

Tisztelettel:

Debrecen, 2016. szeptember 16.

